

S p r a w o z d a n i e

komisji podatkowej o wniosku p. Stanisława Stadnickiego względem dodatków do podatku dochodowego, funduszowi krajowemu propinacyjnemu przypisanych.

Wysoki Sejmie!

Ustawą z dnia 29. kwietnia 1890 L. 30 Dz. u. i rozp. kr. zmienione zostały postanowienia ustawy z dnia 30 grudnia 1875 L. 55 w tym kierunku, że od 1. stycznia 1890 prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych przechodzi na kraj, względnie na krajowy fundusz propinacyjny. W skutek tego postanowienia nastąpiło przypisanie podatku od dochodu funduszu propinacyjnego we Lwowie, jako siedzibie dyrekcji krajowej, zawiadującej tym funduszem, w myśl §. 16. ustawy o podatku dochodowym z dnia 29. października 1849 L. 439 Dz. u. pań.

Już w pierwszej chwili przejścia prawa propinacyjnego na kraj. reprezentacje powiatowe udały się z licznymi zażaleniami do Wydziału krajowego, że przez zastosowanie §. 16. rzezczonej państwowej ustawy, powiaty narażone być mogą na znaczne straty, spowodowane ubytkiem dodatków do podatku od dochodu propinacyjnego, prosząc Wydział krajowy o zarządzenie w tym względzie.

Po przeprowadzonej korespondencji z c. k. Namiestnictwem i c. k. krajową Dyrekcją skarbową nie mógł Wydział krajowy załającym się powiatom innej dać odpowiedzi, jak udzielając im do wiadomości odpis odezwy c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 4. stycznia 1890 L. 2044/pr., według której Prezydium c. k. Dyrekcji skarbu oznajmia, że wymierzony zostanie funduszowi propinacyjnemu podatek dochodowy od wykonywanego prawa propinacyjnego w drodze wydzierzawienia po myśli §. 16. patentu o podatku dochodowym z r. 1849 i §. 15. przepisu wykonawczego w siedzibie zarządu funduszu propinacyjnego to jest we Lwowie; natomiast w siedzibach c. k. starostw przypisanym będzie w myśl §. 11. ustęp 3. instrukcji do patentu z dnia 31. grudnia 1812 podatek zarobkowy od propinacji w tych miejscowościach, w których fundusz wykonuje prawo propinacji na własny rachunek przez ustanowionych szynkarzy.

Odpowiedź ta dała powód posłowi hr. St. Stadnickiemu do postawienia wniosku w Wysokim Sejmie, do którego to wniosku, jak też i do licznych petycji w tym względzie od reprezentacji powiatowych do Wysokiego Sejmu wniesionych, niniejsze sprawozdanie się odnosi.

Komisja podatkowa nie może zapoznać słuszności we wniosku i petycyach wyrażonych życzeń, jak również potrzeby rychłego zarządzenia temu, gospodarce powiatowej w wysokim stopniu zagrażającemu stanowi.

Wszak żądania stawiane przez kraj i społeczeństwo do reprezentacji powiatowych rosną w miarę postępu i potrzeb cywilizacyjnych, wysilenia, jakie niektóre powiaty czynią i czynić

będą, by sprostać żądaniom pod względem komunikacyj, szkolnictwa, pod względem sanitarnym i t. p., przechodzą już granice możliwości tem bardziej, jeżeli powiatom odjętem zostało źródło, z którego część na zaspokojenie tych żądań czerpały.

Wszak nie idzie tu o nic innego, jak o uchylenie tego, by z zastosowania przepisów patentu o podatku dochodowym z roku 1849, jeden nie odnosił korzyści dotychczas mu nieprzysługujących z oczywistą krzywdą drugiego; wszak jest to kardynalną zasadą prawa przyrodzonego, że rzecz między dwoma działana, trzeciemu ani korzyści przynieść ani straty spowodować nie może.

Uznając przeto w zupełności słuszność żądań we wniosku i petycyach zawartych, komisya podatkowa o tyle tylko zmienia rezolucyę przez wnioskodawcę proponowaną, że nie do Wydziału krajowego ani do dyrekeyi funduszu propinacyjnego stosuje wezwanie, lecz do c. k. rządu w tem mniemaniu, że c. k. rząd również przekonany jest o słuszności tych życzeń, i w tej nadziei, że c. k. rząd dołoży wszelkich starań, by temu anormalnemu stanowi koniec położyć, co tem łatwiej da się uskutecznić, że ani skarb państwa żadnej straty nie poniesie, ani fundusz propinacyjny a tem samem kraj na ubytek w dochodzie narażonym nie będzie.

Komisya podatkowa wnosi przeto.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

A) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w drodze właściwej zarządził, by podatek dochodowy, krajowemu funduszowi propinacyjnemu przypisany, uiszczany był w ten sposób, ażeby możliwość nakładania dodatków do podatku dochodowego z propinacyi, na rzecz powiatów tak jak ta możliwość do 31go grudnia 1889 istniała, od 1go stycznia 1891 napowrót przywróconą została.

B) Tą uchwałą załatwiają się petycy Wydziałów powiatowych: L. s. 92 Bucacz, 103 Krosno, 104 Tarnów, 202 Skala, 355 Sambor, 356 Rudki, 420 Cieszanów, 421 Sanok, 465 Myślenice, 466 Sokal, 467 Żydaczów, 525 Łańcut, 526 Przemyślany, 578 Czortków, 579 Dolina, 580 Kolbuszowa, 604 Lisko, 646 Nisko, 755 Jasło, 756 Brzozów, 757 Mościska, 810 Kraków, 837 Tułka, 843 Nowy Targ, 844 Wieliczka, 845 Jarosław, 916 Tarnobrzeg, 922 Rawa, 924 Brzesko, 966 Rzeszów, 1032 Mielec, 1077 Husiatyn, 1078 Brzeżany, 1124 Chrzanów, — tudzież petycy L. s. 928 gminy Bucacza i 1135 kasy oszczędności miasta Jasła w tym przedmiocie wniesione.

Lwów dnia 20. listopada 1890.

Przewodniczący i sprawozdawca

Jaworski w. r.